

Список використаних джерел:

1. Коваленко М. М. Комп'ютерні віруси і захист інформації. – К. : Наук. думка, 1999. – 262 с.
2. Іванов В. Г. Основи інформатики та обчислювальної техніки: Навч. посіб. / Іванов В. Г., Карасюк В. В., Гвозденко М. В; За заг. ред. В. Г. Іванова. – К. : Юрінком Інтер, 2004. – 328 с.
3. Мостовий Д.Ю. Сучасні технології боротьби з вірусами / Наук. журнал Світ ПК. – № 8. – 1993.
4. Рудненко В. Д., Макарчук О. М., Патланжоглу М. О. Практичний курс інформатики / За ред. Мадзігона В. М. – К. : Фенікс, 2007. – 304 с.

Віра Притуляк, Юлія Цикалюк

Науковий керівник: к. п. н. Бойко Ю. С.

ВИКОРИСТАННЯ РІЗНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ ЗДОРОВОМУ СПОСОБУ ЖИТТЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

Включення проблеми здоров'я до числа пріоритетних задач суспільного розвитку зумовлює актуальність теоретичної її розробки, пошуку шляхів оптимізації і збереження здоров'я.

Здоров'я людини є одним із інтегральних показників, який визначається комплексом соціально-психологічних і медико-генетичних характеристик. Серед найважливіших факторів, що впливають на здоров'я людини, є оточуюче середовище, спосіб життя, ряд біологічних факторів (зокрема здорова спадкоємність, відсутність вікових статевих і конституційних особливостей, що є причиною виникнення захворювань), а також організація медичної допомоги. Аналіз цих факторів здоров'я людини засвідчує, що серед найбільш дійових факторів є спосіб життя. Формування здорового способу життя є найбільш важливим завданням, вирішення якого значною мірою залежить від культури людини та її освіти.

Форми навчання здоровому способу життя у школі складаються з індивідуальних, групових та масових занять. Методологія навчання включає наочні, діагностичні, технічні, графічні, словесні, (вербальні) методи, інформаційно-ілюстративні спостереження, бесіди, експерименти, читання літератури, практичні заняття та інші засоби.

Методи навчання. Методичні розробки підкреслюють важливість активного способу пізнання, вони навчають брати на себе відповідальність за знання. Емпіричний шлях пізнання передбачає, що знанню передують досвід. Визначити цілісність набутого досвіду має той, хто навчається. Обов'язок вчителя – створити на уроці таку атмосферу, яка сприяла б засвоєнню матеріалу.

Різноманітність методів, робить процес навчання більш творчим і дозволяє здійснювати багатоплановий вплив на того, хто навчається. Крім

того, це поліпшує процес розуміння та сприйняття, і все це позитивно впливає на розвиток навичок роботи в групі, що сприяє кращій взаємодії між учнями.

Лекція – це структурно організований спосіб викладення матеріалу за конкретною темою, яким користується вчитель. Вона є швидким засобом передачі необхідної інформації.

Разом з великою корисністю лекція має також і певні недоліки. Вона може бути нудною, особливо, якщо триває довго і не передбачає активної участі аудиторії. Лекції роблять іноді пасивними слухачів, що навчаються. Їх слід використовувати у поєднанні з іншими формами навчання.

Читання. Індивідуальне, або колективне читання, безперечно, є необхідним методом навчання. Але, як і лекція, читання само собою не дозволяє досягти глибоко засвоєння інформації.

Аудіо – візуальні засоби. За наявності змоги демонстрації, фільми та відеофільми можуть бути значною підмогою учителеві у подачі інформації. Демонстрація у класі аудіо – візуальних документів може значною мірою підняти ступінь засвоєння матеріалу тими, хто навчається.

Обговорення в групах являє собою усний обмін думками між тими, хто навчається, учасниками обговорення і тим, хто його очолює. Обговорення дає можливість учням підвищити якість розуміння, що досягається в процесі навчання.

Методи і способи викладання основ здоров'я та валеології спрямовані на формування і усвідомлення принципу відповідальності особи як індивіда за своє здоров'я і як члена суспільства – за суспільне здоров'я. Виховання відповідального ставлення до себе та інших є важливою складовою процесу формування суспільства в цілому. Щодо цього, виховати в учневі свідому відповідальну поведінку означає виробити у нього негативне ставлення до вживання наркотиків та інших шкідливих звичок і відмову від них, уміння приймати позитивні рішення і сказати «ні» у відповідь на спроби негативного впливу з боку ровесників та інших осіб.

Основна мета навчально-виховної роботи вчителя – дати знання про здоровий спосіб життя, технологію вироблення звичок, які ведуть до здорового способу життя, і допомогти визначити свої моральні принципи. Учні можуть засвоїти інформацію, але якщо вони її не застосовують у повсякденному житті, ці знання марні. У процесі навчання, той хто навчається, має домогтися змін у схемі своєї поведінки, що склалася, із спрямуванням на здоровий спосіб життя.

Для визначення ступеня прогресивності руху учня в цьому напрямку необхідно володіти відповідними методами оцінки знань у вигляді тестів, ситуативних задач, анкет тощо. Особливої уваги в цьому відношенні набуває складання таких документів, як паспорт і щоденник здоров'я, які дають змогу учневі самому побачити свій прогресивний рух від «нездоров'я» до «здоров'я».

Для оптимального вирішення поставлених питань необхідна різноманітність навчально-методичних підходів до процесу навчання. Із наявно педагогічного арсеналу необхідно вибрати такі методичні підходи, які будуть результативними і цікавими для учнів. Розглянемо деякі методи навчання та їх переваги.

Методи **взаємодіючого навчання** включають: дебати; учбові групи, які співпрацюють; спонукання до пошуку розв'язання проблеми; роботу з товаришами по класу; панельні дискусії (усні виступи) та інтерв'ювання. Учням потрібно допомогти усвідомити і набути уміння (навички) процесу роботи у групі (повага до думок інших, уміння уважно слухати, конспектувати, викладати матеріал у формі повідомлення або доповіді).

Дебати – формальна структура дебатів заохочує учнів приводити переконливі аргументи; у дебатах передбачається більше опиратися на факти та знання, ніж неформальне обговорення; групи, утворені для ведення дебатів, повинні співпрацювати у процесі пошуку і підготовки своїх аргументів.

Учбові групи, які співпрацюють (взаємодія невеликих груп): невеликі групи особливо дійові, коли мається на меті розвиток як соціальних, так і академічних здібностей, умінь (навичок); у невеликій групі кожний має можливість зробити свій внесок у процес навчання; учні мають більше нагоди говорити, слухати, одержати зворотну реакцію, ніж у навчанні усім класом.

Спонукання до пошуку розв'язання проблеми: використовується для генерування ідей та уявних розв'язань проблеми; вчитель виступає у ролі допоміжної особи і записує коментарі учням на дошці. Є найефективнішими, коли: всі твердження приймаються; наголошення на кількості, а не якості; мінімізація критики та обговорень, або суджень за винятком тих, що з'ясовують цілі; заохочується використання ідей інших учнів – перехресне спонукання.

Робота з товаришами по класу включає оцінювання товаришами роботи інших учнів; ця стратегія використовується, щоб надати учням сприятливу можливість використовувати критичне мислення у прийнятті рішень і справедливо оцінювати роботу інших.

Панельні дискусії або усні відповіді стосуються невеликих груп, які окремо обговорюють проблему в присутності решти учнів класу під керівництвом вчителя. Усні презентації або виступи дають змогу набути досвіду у пошуку джерел та упорядкуванні матеріалу; створюють сприятливі можливості для учнів у розвитку здібності публічних виступів.

Інтерв'ювання стосується зустрічі людей наодинці для обговорення теми або проблеми.

Інша група методів стосується навчання, яке ґрунтується на досвіді, зосереджене на учневі та орієнтоване на діяльність; акцентується сам процес, а не результат; поглиблюється розуміння та запам'ятовування матеріалу; учні мають вищий ступінь мотивації, тому що вони активно

беруть участь у ньому. До цієї групи відносимо рольові ігри. Вони стосуються виду діяльності, у якому на учнів у групі індивідуально покладається обов'язок, або вони одержують роль, яку повинні зіграти; часто використовуються, щоб дізнатися про процеси, що відбуваються у групах, або зрозуміти почуття інших.

Зазначені підходи поліпшують розуміння і сприйняття нового матеріалу, сприяють формуванню мотивації та навичок здорового способу життя.

Список використаних джерел:

1. Кириленко С. В. Соціально-педагогічні умови формування культури здоров'я старшокласників : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.07 «Теорія і методика виховання» / С. В. Кириленко. – К., 2004. – 21 с.
2. Колбанов В. В. Валеологія в школі / В. В. Колбанов, Г. К. Зайцев. – СПб. : СПГУПМ, 1992 – 51 с.
3. Кондратюк С. М. Інтегративний підхід до виховання у молодших школярів здорового способу життя : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.07 «Теорія та методика виховання» / С. М. Кондратюк. – К., 2003. – 21 с.
4. Корсик В. Інтерактивне навчання на уроках основ здоров'я / В. Корсик // Здоров'я та фізична культура. – 2013. – № 17. – С. 11–12.
5. Лук'янова О. М. Медико-соціальні аспекти збереження здоров'я дітей, забезпечення їхнього гармонійного фізичного та інтелектуального розвитку / О. М. Лук'янова // Журнал АМН України. – 2001. – Т. 7, № 3. – С. 408–417.

Тетяна Процюк

Науковий керівник: д. п. н., проф. Грітченко А. Г.

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ПТНЗ ТЕХНОЛОГІЯМ КОНДИТЕРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Сучасний стан соціально-економічного розвитку України, вступ до світової організації торгівлі та асоціації з Європейським союзом відкривають нові напрями ринкових відносин з іншими державами світу, поглиблення яких вимагають формування нових знань, освоєння економічних механізмів регулювання ринків, адекватних новим умовам трансформацій та інтеграції у світову спільноту. Для того, щоб задовольнити попит на ринку праці відповідними фахівцями, необхідно створити оптимальні педагогічні умови для модернізації та подальшого розвитку системи професійної освіти. Перебудова професійної освіти вимагає значного підвищення особистісної відповідальності викладачів і